

[Elgaard.]

Jeg vil derfor mene, at hvis man ikke fra Ministeriets Side søger at støtte de sociale Udvalg i deres Bestræbelse for at faa de unge placeret paa saadanne Steder, hvor der er Mulighed for Placering, saa modvirker man i allerhøjeste Grad paa dette bestemte Omraade den Bestræbelse, som man til enhver Tid fra Regeringens Side gør sig til Talsmand for, Bestræbelsen for at øge Beskæftigelsen og nedbringe de arbejdslediges Tal i det danske Samfund det mest mulige.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde i sin Ordførertale ganske kort om dette Spørgsmaal, at man jo blot fra Landbrugets Side kunde forhøje Lønningerne. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at dermed er Sagen jo ikke klaret. Forholdet er jo det, at inden for vort Hovederhverv har man for at klare sig saa langt som muligt maattet foretage de Indskrænkninger, som man selv var Herre over, i saa stor Udstrækning som muligt. For det første har man paa den ene Ejendom efter den anden maattet nøjes med en ung Mand eller en ung Kvinde mindre end under mere tilfredsstillende økonomiske Forhold; men der er ingen Tvivl om, at Vanskelighederne ogsaa har medført, at man i stor Udstrækning har maattet søge at faa saa billig Arbejdskraft som muligt. Altsaa, medens man maaske før havde en Karl paa nogle og tyve Aar til en ret stor Løn, saa nøjes man nu med et ungt Menneske paa 16—17—18 Aar til en noget mindre Løn for derigennem at naa frem alligevel.

At jeg ikke er ene om den Betragtning, jeg her gør gældende over for det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Udtalelser, kan jeg attestere ved Henviisning til en Artikel, der stod i Det radikale Venstres Presse et Par Dage efter, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde talt. I denne Artikel, som omhandlede den Vanskelighed, som er opstaaet i vort Samfund ved, at der i de sidste Aar i stærkere Grad end tidligere er gaaet en Strøm af unge Mennesker fra Land til By — hvorved man er kommet i en vanskelig Stilling i de Byer, hvor det er et betydeligt Tal, der er Tale om — beskæftiger man sig ogsaa med den Side af Spørgsmaalet, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa. Der skrives — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Han fandt Aarsagen i“ — „han“ er altsaa det ærede Medlem, det er ikke mig, der siger „han“ om det ærede Medlem, det er den radikale Presse — „at Landbruget har indskrænket „ud over al Rimelighed“, og deri, at Landbrugets Folkelønninger er for lave.“

Til dette bemærker det radikale Blad:

„Det er en i dobbelt Forstand uheldig Betragtning: Den rører slet ikke ved det centrale i Sagen, og den kan give Anledning til en yderligere skæv Opfattelse af Forholdet. Landbrugets Indskrænkninger er, for saa vidt de er dikterede af den haarde Nødvendighed, ikke „udover al Rimelighed“.“

Man gør sig altsaa ogsaa i denne Artikel i den radikale Presse til Talsmand for den Opfattelse, som jeg her gør gældende, at det er ikke det, at man ikke inden for dette Erhverv under sine Arbejdere en bedre Løn end den, man har Raad til at give i dette Øjeblik, men det er selve Umuligheden af at skaffe Midlerne til denne højere Løn, som har bevirket, at man dels har indskrænket Arbejdskraften, dels sænket Løn-niveauet ved at anvende yngre Kræfter.

Saa er der i samme radikale Artikel en Ondskabsfuldhed til det ærede Medlem. Naar jeg ønsker at citere den, er det kun, fordi jeg frygter for, at det ærede Medlem ikke har læst Artiklen og derfor ikke har faaet Artiklens Indhold af Peber og Salt. Udtalelsen lyder:

„Det er maaske naturligt for en saa godt aflagt Mand som Hr. Hans Nielsen at tænke sig den simple Løsning: bare at forhøje Folkelønningerne!“

Det, man her siger i den radikale Presse, synes jeg, at Det radikale Venstres ærede Ordfører skulde have sagt i sin Finanslovtale over for det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Udtalelse om dette Spørgsmaal. Det er altsaa ikke sket, og da jeg saa saa, at man inden for Partiets Presse havde denne Omtale af dette Emne, som her var draget frem, ønskede jeg at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvordan man inden for Det radikale Venstre har vurderet de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte paa dette Omraade.

Jeg vil gerne sige, at naar Eksistensmuligheden er til Stede for de unge Mennesker, Kvinder og Mænd, som ikke har andet